

РЕШЕНИЕ

№ 5502

гр. (град), 07.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 35 СЪСТАВ, в публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: РУМЯНА М. НАЙДЕНОВА

при участието на секретаря СОНЯ Д. КОНСТАНТИНОВА
като разглежда докладваното от РУМЯНА М. НАЙДЕНОВА Гражданско дело
№ 20221110166207 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба, подадена от ЗАД „фирма” срещу (община).

Ищецът моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да му заплати сумата от 1647.59 лв. - невъзстановени суми по заплатено от кредитора застрахователно обезщетение, ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, както и сумата от 502.06 лв. мораторна лихва. Представя писмени доказателства, прави доказателствени искания и претендира разноси по настоящето производство.

Ответникът е депозирал писмен отговор в законоустановения срок, с който оспорва изцяло по основание и размер предявения иск и моли съда да ги отхвърли. Поддържа, че липсва протокол за ПТП. Оспорва механизма на ПТП, наличието на дупка на пътното платно, както и причинната връзка. Прави възражение за съпричиняване.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства съобразно разпоредбата на чл. 235 от ГПК, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото е представена застраховка Каско и общи условия, видно от които към момента на настъпване на ПТП-то между ищеца и собственика на увреденото МПС е било налице валидно застрахователно правоотношение.

Представени са уведомление за щета, опис на претенция, ликвидационен акт, фактура, приемо - предавателен протокол и възлътателно писмо.

От представените по делото доказателства се установява, че за увредения автомобил е било изплатено застрахователно обезщетение за щетите, настъпили в резултат на ПТП в размер на 1637.59 лв.

Като доказателство по делото е приета регресна покана от ищеца до ответника, получена от ответника на 19.07.2018г., видно от направеното върху поканат отбелязване.

Представено е писмо от МВР, Дирекция „(дирекция)”, от която се установява, че на (дата)г. е постъпил сигнал от лице, представило се за Д. П. Д., в 09.45 ч. относно инцидент с автомобил марка (марка-модел), с рег. № (номер), в гр. (град).

По делото е изслушана и приета съдебна-автотехническа експертиза, която съдът изцяло кредитира като обективно и компетентно изготвена, от която се установява, че нанесените при ПТП-то щети са в причинно – следствена връзка с ПТП. Установява се, че механизмът на ПТП е следният: водачът на МПС (марка-модел), с рег. № (номер), движейки се по ул. „улица“, в района на № ***, е преминал през необезопасена и несигнализирана дупка, находяща се на пътното платно, което причинило увреждане на предна дясна джантата на автомобила. Съгласно заключението на вещото лице, средната пазарна стойност за възстановяване на щетите, нанесени на МПС-то, възлиза на 1637.89 лв., а с включени ликвидационни разноски 1647.89 лв.

По делото е разпитан св. Д. Д., който твърди, че няма ясен спомен за случилото се, тъй като е било отдавна и е завеждал и други щети. Написаното в уведомлението, включително и подписът, е негов.

Други доказателства от значение за предмета на спора не са ангажирани.

Анализът на така установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Искът е с правно основание в чл. 410 от КЗ – /която разпоредба се явява приложимо право в настоящия случай/. Встъпването в правата на увреден от страна на застраховател, който го е обезщетил в изпълнение на поети с договор за имуществено застраховане задължения, се обуславя от установяването на три групи факти: 1/ наличието на валиден договор за имуществено застраховане между увреденото лице и застрахователното дружество /ищец/; 2/ заплащане на застрахователното обезщетение от страна на дружеството-ищец, както и какъв е размерът на дължимото обезщетение; 3/ предпоставките по чл.49 от ЗЗД - вреди; тези вреди да са причинени от лице, на което отговорният по чл. 49 от ЗЗД е възложил работа; вредите да са причинени вследствие противоправно деяние /бездействие/ при или по повод на възложената работа; причинителят да е действал виновно.

От представената по делото застраховка Каско, е видно, че към момента на настъпване на ПТП-то, е било налице валидно застрахователно правоотношение. Не се спори, че настъпилото ПТП е покрит застрахователен риск.

От приетата по делото САТЕ и показанията на разпитания по делото свидетел се установява, че механизмът на настъпилото ПТП е именно описаният в исковата молба - попадане в необезопасена и несигнализирана дупка, находяща се на пътното платно, което става причина за увреждане на автомобила.

Ето защо, съдът счита, че вредите са причинени именно в следствие на противоправното бездействие на служители на (община), които са имали задължение да извършат съответното действие: ремонт на улицата или поне обезопасяване/сигнализация. Доколкото ответникът не обори презумпцията за вина, установена в чл. 45 ЗЗД, се приема, че причинителят е действал виновно.

ПТП-то е настъпило в гр. (град), ул. „улица“ № ***. По делото не се спори, че ул.„улица“, се стопанисва от (община). Съгласно чл. 30, ал. 1 от ЗП ремонтът и поддържането на републиканските пътища са възложени на Агенция „агенция“. По отношение на републиканските пътища в границите на урбанизираните територии, нормата на чл. 30, ал. 3 от ЗП /действаща към момента на настъпване на инцидента/ установява правилото, че Агенцията и общините осъществяват съвместно по взаимна договореност дейностите по изграждането, поддържането и ремонта им при условията и по реда, определен с правилника за прилагането на закона. Съгласно чл. 48, ал. 1 от ППЗП, агенцията осъществява дейностите по поддържане на републиканските пътища, включително и текущия ремонт, които са извън границите на урбанизираните територии и в платната за движение на републиканските пътища в границите на селата и селищните образувания. На

основание чл. 48, т. 2, б. „в” от ППЗП на общините са възложени същите дейности за републиканските пътища, които са в границите на градовете, а агенцията участва във финансирането на тези дейности.

На основание чл. 48, т. 2, б. „в” от ППЗП на общините са възложени същите дейности за републиканските пътища, които са в границите на градовете, а агенцията участва във финансирането на тези дейности.

Както беше посочено съгласно чл. 31 ЗДвП ремонтът и поддържането на общинските пътища /публична общинска собственост съгласно ЗОС/ са осъществява от общините. Съгласно чл.167, ал. 1 и ал.2, т.1 ЗДвП, службите за контрол, определени от кметовете на общините, контролират в населените места изправността на състоянието на пътната настилка, пътните съоръжения и пътната маркировка, като администрацията сигнализира незабавно за препятствията и ги отстранява във възможно най-кратък срок. Следователно, по силата на ЗДвП на (община) е вменено задължение да стопанисва и поддържа улиците в (град), което включва и недопускането, съответно отстраняването на неравности по тях. Общината изпълнява тези дейности чрез служителите си или други лица, на които е възложила изпълнението на посочените задължения, като носи обективна гаранционно – обезпечителна отговорност при действията/бездействията на лицата, натоварени с извършването на възложената работа по поддръжката на улиците на територията на съответното населено място. Според даденото в т.3 от ППВС №4/30.10.1975г. разрешение, собственикът на вещта, отговаря по чл.45 ЗЗД, съответно по чл.49 ЗЗД при възможност за обезопасяване на вещта, ако това не е направено, като отговорността по чл.50 ЗЗД е в случаите на невъзможност да се обезопаси вещта, в която хипотеза вредите са причинени от присъщите на вещта свойства. В настоящия случай, собственик на улицата, на основание чл.2, ал.1, т.2 ЗОС вр. пар.7, ал.1, т.4 от ЗМСМА е общината, която съгласно чл.11, ал.1 ЗОС, следва да я управлява с грижата на добрия стопанин, като е налице обективна възможност за обезопасяването на улицата. С оглед на това, че наличието на неравност на пътната настилка /дупка/, явяваща се причина за ПТП, е резултат от бездействието на длъжностните лица, на които (община) е възложила изпълнението на очертаните по-горе задължения, която освен това е и собственик на улицата, при наличие на обективна възможност за обезопасяването ѝ, общината отговаря спрямо увреденото лице на основание чл.49 ЗЗД.

Дори да се приеме, че (община) е възложила поддръжката на участъка, където е реализирано ПТП на трети лица, то (община) отговаря като лице, възложило дейността по поддържането на пътищата – чл. 49 ЗЗД, поради бездействието си по осъществяването на контрол за осигуряване на условия за безопасно движение по пътищата, съответно неизпълнение на задължения на общината по чл.31 от ЗПътищата – да осигури необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение през цялата година, което е в причинна връзка с настъпилото ПТП.

Налице е и причинна връзка между бездействието и настъпили щети в МПС-то, което се установява от свидетелските показания и приетата по делото САТЕ.

Неоснователни са възраженията на ответника, че не е установено дупката да е на пътното платно, поддържано от (община). Напротив – това се установява от свидетелските показания и от приетата по делото САТЕ, съгласно която шофьрайки, ищецът е попаднал в небезопасна и несигнализирана дупка, която се е намирала на пътното платно.

По никакъв начин не се установяват твърденията на ответника за съпричиняване.

По делото не се спори, че ищецът е заплатил обезщетение за нанесените на МПС-то щети, а това се установява и от приложените по делото доказателства.

Следователно увреденият има срещу виновния водач вземане по чл.45, ал.1 от ЗЗД. Застрахователят /ищецът/ е встъпил в правата на увредения по силата на факта, че е платил

обезщетение за причинените с деликта вреди и за него е възникнало регресно право срещу деликвента.

Относно размера на дължимото обезщетение законът се интересува от стойността на вредите по средната им пазарна стойност към момента на настъпването им. Обемът на отговорността при деликт се определя от закона – той е в размер на действително причинените вреди /чл.51, ал.1 от ЗЗД/, а обезщетението трябва да съответства на това, което увреденият следва да разходва, за да възстанови предхождащото увреждането състояние. Следователно меродавни са средните пазарни цени, по които това възстановяване може да се извърши. Установено е по делото въз основа на цененото заключение на вещото лице по съдебната автотехническа експертиза, че стойността на ремонта, необходим за отстраняване повредите на лекия автомобил по средни пазарни цени, възлиза на 1647.89 лв. с включени ликвидационни разноски. Ищецът претендира 1647.59 лв., поради което искът му следва да бъде изцяло уважен до предявения от ищеца размер, с оглед диспозитивното начало.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати тази сума на ищеца, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявлението до окончателното изплащане на сумата.

Поради основателността на главния иск, основателен е и искът за мораторна лихва. Видно от приложената по делото регресна покана, същата е получена от ответника на 19.07.2018г. Ищецът претендира мораторна лихва за периода 3 години преди датата на подаване на исковата молба. За периода от 01.12.2019г. до 01.12.2022г. дължимата мораторна лихва възлиза на претендирания от ищеца размер от 502.06 лв., изчислена с интернет калкулатор, поради което предявеният иск за лихва също следва да бъде изцяло уважен.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

С оглед изхода от настоящия спор и на основание чл. 78, ал.1 от ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените разноски по делото в размер на 615.92 лв.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА (община), ЕИК (номер), с адрес: гр. (град), (адрес) да заплати на ЗАД „фирма”, ЕИК (номер), със седалище и адрес на управление: гр. (град), (адрес), по предявения иск с правно основание чл. 410 от КЗ сумата от 1647.59 лв., представляваща парично задължение по регресно вземане за застрахователно обезщетение по застраховка Каско по щета (номер), ведно със законната лихва от 02.12.2022г. – датата на подаване на исковата молба до окончателното изплащане на сумата, както и по предявения иск с правно основание чл. 86 ЗЗД сумата от 502.06 лв., представляваща мораторна лихва за периода 01.12.2019г. до 01.12.2022г.

ОСЪЖДА (община), ЕИК (номер), с адрес: гр. (град), (адрес) да заплати на ЗАД „фирма”, ЕИК (номер), със седалище и адрес на управление: гр. (град), (адрес), на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, сумата от 615.92 лв., представляваща направените по делото разноски.

Решението подлежи на обжалване по реда на въззивното производство пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____